

РЕШЕНИЕ

№ 7778

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9596** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на СБАЛДБ „Проф. Иван Митев“ ЕАД, чрез адв. М., срещу ЕР на НЕЛК № 00361 от зас. № 125 от 31.08.2023г., в частта, с която е потвърдено ЕР на ТЕЛК № 00075 от 01.02.2023г., с което е разрешен отпусък по болест на З. А. Т. от 13.01.2023г. до 01.02.2023г. Предметът на делото е уточнен с молба на жалбоподателя от 23.10.2023г.

Жалбоподателят посочва, че З. Т. е негов служител, който е дисциплинарно уволнен на 31.01.2023г., т.е. по време на посочения по-горе отпусък по болест. Лицето към 13.01.2023г. е имало само остатъчен неврологичен функционален дефицит, за който не се следва временна неработоспособност. От претърпяната от Т. операция на гръбначен стълб на 22.07.2022г. са изминали почти 6 мес., като няма логична причина състоянието ѝ да не стабилизирано след толкова много време. Още повече, че всички оплаквания са започнали през лятото на 2022г., когато срещу Т. е започнало дисциплинарно производство. Освен това в периода 13.01.-01.02.2023г. лицето се е явявало в лечебното заведение във видимо добро здравословно състояние без двигателен дефицит. Поради това жалбоподателят моли съда да отмени процесното решение в обжалваната част и да върне делото на НЕЛК със задължителни указания да не се разрешава временна неработоспособност на З. Т. след 13.01.2023г. Претендират се разноси по списък. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на ЗС Т..

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, редовно уведомена, в

молба от 19.10.2023г. оспорва жалбата. Счита, че процесното решение е издадено от компетентен орган в писмена форма, при спазване на правилата на медицинската експертиза. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Заинтересованата страна - З. А. Т., редовно уведомена, в становище от 31.10.2023г. оспорва жалбата. Счита решението на НЕЛК за законосъобразно, постановено без да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Претендира разноски по списък. Подробни съображения развива в писмена защита по съществуващото на спора.

Заинтересованата страна – директора на ТП на НОИ С. – град – редовно уведомен, не се явява и представлява и не изразява становище по делото.

Съдът, като разгледа представените по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 30.12.2022г. заинтересованата страна Т. е представила заявление пред ТЕЛК за освидетелстване. Към заявлението е представила епикриза от клиника по неврохирургия при МБАЛ „Св.Иван Рилски“ ЕАД, от която става ясно, че е постъпила за лечение на 21.07.2022г. и изписана на 01.08.2022г. след проведена операция интерламинотомия Л4-Л5, секвестректомия и дискетомия Л4-Л5, декомпресия на дуралния сак и сегментните радикулерни маншони Л3 и Л4 вляво. Приложен е и медицински протокол от ЛКК от 22.12.2022г., от който е видно, че на лицето е разрешено последно продължение на временна неработоспособност с болничен лист № Е20223807998 от 20.12.2022г. до 13.01.2023г. С ЕР на ТЕЛК № 0075 от зас. № 017 от 01.02.2023г. е прието, че заинтересованата страна има увреждане на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия и състоянието ѝ не е стабилизирано. Поради това е посочено да се продължи отпуската по болест с още 60 дни, считано от 14.01.2023г.

Срещу това решение е подадена жалба от изпълнителния директор на СБАЛДБ „Проф. Иван Митев“ ЕАД, в която се твърди, че лицето е дисциплинарно уволнено със заповед от 31.01.2023г., която е връчена на същата дата и оспорена от служителя в съда. Именно с цел отмяната на тази заповед като връчена по време на отпусък по болест се цели продължаване на периода на временна неработоспособност. Лицето се е явявало на работното си място във видимо добро състояние и без данни за двигателен дефицит. На 28.07.2023г. срещу същото решение на ТЕЛК е подадена жалба и от ТП на НОИ – С. – град. По жалбите е издадено процесното решение, с което е прието, че за описания от ТЕЛК остатъчен неврологичен функционален дефицит не се следва временна неработоспособност. НЕЛК разрешава да се издаде болничен лист след 13.01.2023г. до 01.02.2023г. – деня на освидетелстването в ТЕЛК, и не разрешава продължение на временната неработоспособност след това. Решението на НЕЛК е получено от жалбоподателя на 14.09.2023г., видно от известие на л.14. Жалбата срещу него е подадена на 26.09.2023г.

Съдът е назначил комплексна съдебно-медицинска експертиза от невролог и неврохирург. В заключението е посочено, че заинтересованата страна е с увреждане на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия. Поради това е претърпяла оперативна интервенция, състояща се в премахване на части от дъгите на 4-ти и 5-ти поясни прешлени вляво. Отстранен е мигриралния краниално зад тялото на 4-ти поясен прешлен фрагмент и е извършена дисектомия на ниво Л4-Л5. Поставен е антиадхезивен гел за декомпресия на

по-горното коренче Л4. Операцията е извършена с микрохирургична техника с минимална костна резекция, което позволява скорошна рехабилитация с физиотерапия и лечебна гимнастика след първия месец. Обичайният възстановителен период в тези случаи е 3-4 месеца. В приложената по делото медицинска документация няма данни за настъпили усложнения след проведеното оперативно лечение. Следователно за период от 180 дни лицето е следвало да се възстанови и може да изпълнява трудовите си задължения. Не са приложени доказателства за функционален дефицит, нито са проведени изследвания в тази посока. Поради това удължаването на временната неработоспособност след този период е необосновано.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд – София-град формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове. По същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по изложените по-долу съображения:

Съгласно чл.6, ал.1 -4 от Наредбата за медицинската експертиза временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинирани член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето. Отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акта на Министерския съвет по чл. 103а от Закона за здравето. При временна неработоспособност болничен лист се издава за времето от първия ден на настъпване на временната неработоспособност до нейното възстановяване или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК, независимо от това, дали по него ще се плати парично обезщетение, с изключение на случаите по чл. 9, ал. 1 и 4. Когато временната неработоспособност е продължила повече от 6 месеца без прекъсване или 12 месеца с прекъсване в две предходни години и в годината на боледуването, отпускът се разрешава само след контролен преглед на ТЕЛК на всеки два месеца, при условие че са налице обективни признаци за възстановяване на работоспособността в следващите 6 месеца. В случая заинтересованата страна е в отпуск по болест от 21.07.2023г., когато е приета за лечение в МБАЛ „Св.Иван Рилски“ ЕАД, до 13.01.2023г. вкл., т.е. 6 месеца без 7 дни без прекъсване.

Съгласно чл. 9, ал. 4 и 5 от НАРЕДБА болничен лист за минало време без предварителен преглед на болния не се издава. Изключение се допуска най-много до два дни в случаи на тежки остри или изострени хронични заболявания, когато при прегледа обективната находка, отразяваща естеството и стадия на даденото заболяване, доказва, че лицето е боледувало и е било в състояние на временна неработоспособност, но прегледът не е могъл да бъде извършен. В тези случаи причините за неизвършения предварителен преглед задължително подробно се мотивират в АЛ и се отбелязват в графа "бележки" на болничния лист. При издаване на болничния лист денят на прегледа се включва в посочените два дни. Когато

прегледът е бил извършен и временната неработоспособност е била своевременно констатирана, но болничен лист не е бил издаден, той може да се издаде за минало време, ако въз основа на обосноваваща документация на лечебното заведение и АЛ се прецени, че лицето през това време е било временно неработоспособно. В тези случаи болничен лист за отпуск до 14 дни непрекъснато за едно или повече заболявания се издава от лекуващия лекар/лекаря по дентална медицина, до 6 месеца – от ЛКК, а за повече от 6 месеца – след решение на ТЕЛК. Целият отпуск за минало време се включва в един болничен лист. В случая лицето се е явило за освидетелстване пред ТЕЛК, което е проведено на 01.02.2023г., т.е. след изтичане на 6 месеца от датата на първия болничен лист. В ЕР на ТЕЛК от 01.02.2023г. изрично е посочено, че освидетелстването е направено след преглед без да е отбелязано на коя дата е извършен прегледа. Липсва амбулаторен лист за извършването му, както и издаден болничен лист. Поради това съдът намира, че е приложима хипотезата на чл.9, ал.5 от НМЕ, като болничен лист за минало време (в периода от 13.01. до 01.02.2023г. вкл.) може да се издаде въз основа на обосноваваща документация на лечебното заведение и АЛ. В случая такива липсват. Няма никакви данни за проведен преглед от невролог в периода след 13.01.2023г., нито за проведени изследвания, които да обективират състоянието на пациента. Няма данни ТЕЛК да е изисквала представяне на такава документация, въпреки че се е произнесла след срока по чл. 32, ал.3 от ПРАВИЛНИК за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ). Следователно не са спазени процедурните правила при издаване на ЕР на ТЕЛК № 0075 от зас. № 017 от 01.02.2023г.

Вместо да констатира посочените нарушения на административно-производствените правила, НЕЛК е потвърдил решението на ТЕЛК в тази част без да изложи никакви мотиви. При условие, че е констатирал, че остатъчният неврологичен функционален дефицит, за който не се следва временна неработоспособност, е посочен още в медицинския протокол на ЛКК от 22.12.2022г., е приел, че на лицето следва да се издаде болничен лист за периода след 13.01. до 01.02.2023г. Единственият мотив в тази връзка е, че това е деня на освидетелстването пред ТЕЛК. Този мотив обаче не може да обоснове продължаване на временната неработоспособност след тази дата, след като такава самата НЕЛК приема че липсва. Горното се потвърждава и от заключението на изслушаната по делото комплексна СМЕ. Закъснялото освидетелстване не е основание за издаване на болничен лист до датата на провеждането му, след като пациентът е бил здрав преди тази дата.

От изложеното следва, че продължаването на временната неработоспособност на заинтересованата страна след 13.01.2023г. е извършено както в противоречие с административнопроизводствените правила, така и в нарушение на материалния закон. Поради това в тази част процесното решение на НЕЛК следва да бъде отменено и преписката – върната на комисията за ново произнасяне относно временната неработоспособност на З. А. Т. след 13.01.2023г. до 01.02.2023г. вкл. при спазване на посочените по-горе указания на съда.

Предвид претенцията от страна на жалбоподателя за разноси, такива следва да му бъдат присъдени за платената държавна такса от 50лв., възнаграждение на вещи лица от 700лв. и 1000лв. адвокатско възнаграждение, платено по банков път съгласно платежно нареждане на л.42. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, тъй като същото е на минимума, посочен в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от

9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.
Предвид изложеното и на основание чл.172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на СБАЛДБ „Проф. Иван Митев“ ЕАД, ЕР на НЕЛК № 00361 от зас. № 125 от 31.08.2023г., в частта, с която е потвърдено ЕР на ТЕЛК № 00075 от 01.02.2023г., с което е разрешен отпуск по болест на З. А. Т. от 13.01.2023г. до 01.02.2023г. вкл.

ВРЪЩА преписката на НЕЛК за ново произнасяне по жалбите на СБАЛДБ „Проф. Иван Митев“ ЕАД и ТП на НОИ С. - град срещу ЕР на ТЕЛК №00075 от 01.02.2023г., с което е разрешен отпуск по болест на З. А. Т. от 13.01.2023г. до 01.02.2023г. вкл.

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия да заплати на СБАЛДБ „Проф. Иван Митев“ ЕАД разноси по водене на делото в размер на 1750лв.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: